

[Miljøministeren]

herunder også, hvorvidt de i miljøstyrelsens skrivelse af 18. maj 1977 til en række kommuner anførte retningslinjer for opbevaring af pentaklorfenol og pentaklorfenolholdige produkter eventuelt bør revideres.

Jeg kan erklære mig enig med miljøstyrelsen i, at en vurdering af, om der bør foretages yderligere i anledning af den konkrete sag, bør afvente den nævnte redegørelse.

Til *miljøministeren* (12/7 78) af:

Steen Folke (VS):

»Vil ministeren med øjeblikkelig virkning forbyde anvendelse i den kemiske industri af pentaklorfenol og andre stoffer, der kan omdannes til giftige dioxiner?«

(Spm. nr. 980).

Begrundelse.

Ved branden den 4. juli på Gorifabrikken i Kolding gik der ild i en mindre del af fabrikkens lager af pentaklorfenol, og der opstod i den forbindelse risiko for udbredelse af en giftig dioxin (HCDD). Selv om denne dioxin er mindre giftig end den dioxin, der forårsagede Sevesokatastrofen, så er de mulige skadevirkninger både akut og især på lang sigt – risiko for fosterskader og kræft – så alvorlige, at pentaklorfenol med øjeblikkelig virkning bør forbydes i den kemiske industri. Det samme bør være tilfældet for andre stoffer, der ved brand eller lignende kan omdannes til giftige dioxiner.

Besvarelse (24/7 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Specielt hvad angår anvendelse i den kemiske industri af pentaklorfenol og andre stoffer, der kan omdannes til giftige dioxiner, skal jeg bemærke, at man i en årrække har været opmærksom på de farer, der vil kunne opstå, såfremt kemiske stoffer med indhold af de meget farlige dioxiner anvendes her i landet. F. eks. har de råvarer, der importeres til Danmark med henblik på at fremstille bekæmpelsesmidler med »2,4,5-T« som aktivt stof, længe været under konstant kontrol. Kemikaliekontrollen foretager løbende kontrolanalyser for at sikre, at restindholdet af dioxiner altid er så lavt, at det ikke kan for-

volde nogen sundhedsmæssige eller miljømæssige skader.

Den katastrofe, der indtraf i Seveso i Norditalien, gav anledning til, at miljøstyrelsen iværksatte et udredningsarbejde med henblik på en vurdering af mulighederne for forekomst af farlige dioxinforbindelser i andre produkter. Den arbejdsgruppe, der i den anledning blev nedsat, afgav sin rapport til miljøstyrelsen i maj måned 1977, og man anbefalede bl. a.: »at der indføres en maksimal grænse for indholdet af dioxinet HCDD i pentaklorfenol og salte deraf.«

Ved bekendtgørelse nr. 582 af 28. november 1977 om begrænsning af dioxiner i pentaklorfenol m. v. fastsættes i overensstemmelse hermed meget lave grænser for forekomsten af dioxinet HCDD i pentaklorfenol.

Risikoen for dannelse af HCDD fra pentaklorfenol ved opvarmning, f. eks. i tilfælde af brand, stammer ikke fra selve pentaklorfenolen, men fra varierende mindre mængder tetraklorfenol, som altid findes i den tekniske handelsvare. Derfor er der i bekendtgørelsen af 28. november 1977 også fastsat grænser for, i hvor stort omfang andre klorerede fenoler må forefindes i pentaklorfenol.

Miljøstyrelsens udgangspunkt ved udarbejdelsen af disse bestemmelser har været, at man herved kunne reducere en eventuel sundhedsrisiko i katastrofesituationer til et så lavt niveau, at det ikke kan anses for nødvendigt helt at forbyde brugen af pentaklorfenol.

Med de foreliggende oplysninger er jeg enig med miljøstyrelsen i, at der ikke på nuværende tidspunkt skulle være grundlag for at forbyde anvendelse af pentaklorfenol.

Til *miljøministeren* (12/7 78) af:

Steen Folke (VS):

»Vil ministeren sørge for, at oplysninger om virksomheders anvendelse af giftige stoffer og eventuelle risici forbundet hermed bliver offentligt tilgængelige?«

(Spm. nr. 981).

Begrundelse.

Omstændighederne ved branden den 4. juli på Gorifabrikken i Kolding demonstrerede på ny, at der bør være fuld offentlighed